

tíðindablaðið

Útgevart: p/f sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Fyrirskastjóri: Krisjan Dahl

Blaðfólk: Høgni Djurhuus, Dagný Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

sosialurin

Argjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Landsstýrið er mannað við ótangum

FYRI STUTTUM bar útvarpið tey tíðindi, at sjei fólk vóru sett í starv hjá Sjóntvarp Føroya. Beint eftir sýndi sjónvarpið hesi sjei andlitini á skermnum. Fólk vóru fegin um hesi andlitini og fingur frægari vónir um føroyska sjónvarpið.

MEN NÚ KEMUR Dagblaðið í gjár við heilt øðrum tíðindum. Tey sjei fólkini eru sum kunnugt sett í starv av sjónvarpsstjófanum. Men hetta er ikki í tráð við lógina um Sjóntvarp Føroya, sigur Dagblaðið. Sambært tíðindunum í Dagblaðnum hevur landsstýrið gjørt av, at hesi sjei fólkini ikki skulu koma í starv 1. august sum ætlað.

SÍÐANI VÍSIR blaðið til lógina, sum sigur, at stórvini skulu setast av landsstýrinum eftir at sjónvarpsstjórin hevur innstillað. Um nakað tilfikt stendur í lógini, so er lógin heilt við síðina av. Heldur enn at forða fyrri at tey sjei koma í starv 1. august, átti landsstýrið longu m5anadagin at lagt uppskot fyrri tingið, um at broyta lógina um Sjóntvarp Føroya. Sjálviandi skal sjónvarpsstjórin ella hann og sjónvarpsnevndin í felag seta stórvini.

VIT KUNNU taka øll framkomin lond við demokratiskum stýrislag, men hetta er helst eindemi, at ein landsstjórn skal seta vanlig starvsfólk á almennum stovni. Vit eiga at broyta lógina, áðrenn hetta frættist út um landamærk. Tær stórru kommunurnar í Fø-

oddagrein

oyum eru komnar nógv longri enn so. Tær hava starvsfólka-reglugerðir, sum siga, at tey hægri stórvini — tey leiðandi stórvini — verða sett av bý-ella bygdarráðnum. Hini stórvini á deildunum verða sett av avvarandi nevnd eftir tilmæli frá deildarleiðarunum.

HETTA ER galdandi hjá teimum stórru kommununum í landinum. Og so skal landsstjórnin sita og seta vanlig starvsfólk á almennum stovni. Hetta er óhoyrt. Landsstjórnin skuldi havt nógv onnur og nógv stórra mál at tikið sær av. Ella liggur nakað ávíst aftan fyrri, tá samgonguflokkarnir á tingi gjørdur lógina um almenna sjónvarpið? Vildu teir ráðandi tryggja sær ávirkan á, hvør kom á hendan stovni at arbeiða?

SKULU TEY, sum verða sett í starv á almenna sjónvarpinum hava góðkenning norðan av Viðareidi, av Måsheygnum í Klaksvík, av Sevmýri á Tvøroyri og av Traðarvegnum í Havn, so var betri fyrri okkum føroyingar, at vit onki alment sjónvarp høvdu.

FYRI FÁUM døgum síðani var grein í Dimmalætting frá landsstýrismanninum í mentamálm. Í yvirskriftini varð sagt, at lögmaður var ein ótangi. Ti kunnu vit væl taka undir við, men vit mugu tíverri ásanna, at lögmaður ikki er einsamallur um at bera hetta heiti. Okkara landsstýri er mannað við ótangum.

andi samgonga er, og teirri fløkju, sum hon utt-
an iva leggur eftir seg.

Fast stendur, at ongan-
tið í Føroya søgu hava poli-
tiskir flokkar dugað at fingið so væl burturúr fyrri
seg og síni. Persónligu val-
dømi eru fódrað, serliga

tey við partikortinum í
lagi.

Vit hoyrdu samrøðu við
Løgmann, leiðara
sambandsflokksins, har
hann bart út segði, at
hann mátti sanna orð Atla
Dams, tí fólkaflokkurin
var ikki at hava við at

gea; tað var ógjørlegt at
arbeiða saman við hesum
flokki, segði Løgmaður.

Aftaná hann kom so
Jógvan Sundstein og
hann segði tað sama, bert
tann øvugta vegin. Her
var tað sambandsflokkur-
in, sum stóð fyrri skotum,
men tekur hann aftur í aft-
ur, at tað er ikki heilt ó-
gjørlegt, at somu flokkar
finna saman aftur eftir
valið í hesyt.

Til seinast hevur
Útvarpið samrøðu við um-
boð fyrri sjálfstýrisflokki-
in, Hilmar Kass, og hetta
vigar nakað.

Hvat sigur so Hilmar.
Jú, at tað fer ein ólóglig
prioritering fram í Tinga-
nesi. Teir kunnu ikki vera
við longur; milliónirnar
rulla og vildi hann greina
hetta nærri, tá hann hevði
kannað málið.

Yvirlysing í Útvarpin-
um frá Landsstýrinum:

Eitt einmælt Landsstýri
kevur Hilmar Kass at
geva frágreiðing um, hvat
hann meinar við úttalisi
sini.

Hilmar Kass stendur so
skúlarætt fyrri Paula
løgmanni og tekur aftur
alt sum sagt var. Hann
var tianverri misskiltur,
men tó so, tekur Hilmar
aftur í aftur og sigur, at
tað verður ólógliga goldin
studningur til Hvalbiar
fyrri fiskalanding á Tvø-
oyri, hetta var so tað, sum
kom burtur úr hesum.

Enn einaferð leyp Hilmar
Kass borð og eftir
stendur lögmaður sum
tann stóri vinnarin; hann
setti ikki bara hinar sam-
gongufelagarnar skák —
hann sett teir eisini mál.

Ti sannast má, at um
einasta óregluglueit, sum
er farin fram beivist ella ó-
beivist, er nakrar túsund
krónur til P/F Fisk í

Hvalba, so stendur væl til,
og so kunnu tit ekkaleysir
halda áfram fyra ár aftur-
at.

Men hvør sigur sann-
leikan; sambært Dagblaðið
tann 20/7 1984 ger lög-
maður tað ikki.

Hvørjir eru so undan-
støkingarnir; eru teir
Jógvan Sundstein, og
fólkaflokkurin, sum
sambært lögmanni gongur
í bólkum ella eru tað Hilmar
Kass og sjálfstýris-
flokkurin.

Tað er torført at greiða
hesa fløkju, tí her er
hvørki høvdi ella hali.

Tó meti eg framvegis, at
tað sum Hilmar Kass sigur
og ferir fram er frægest
eftirfarandi.

Sverre Midjord

Hvørja ferð málið í eygsjón var, oddafiskarnir svíktu

Ikki kann sigast at eg
gjørðist bilsi, tá eg sein-
asta vikuskifti las megnar
greinina hjá Atla Dam í
Sosialinum og 14. Sept-
ember. Tað er bert 1/2 ár
síðan sami maður sendi
200 brøv út her á Tvøroyri
við sama forkunnuga inni-
haldi. Hetta hendi aftaná
at hann hevði tapt eina
atkvøðugreiðslu á stjórn-
arfundum í Fróðbiar Sónar
Javnaðarfelag. 5 av 7
stjórnarlimum vóru so
frekir at misbrúka fólk-
ræði og atkvøða sambært
sina egnu sannføring og
hetta gjørdist hesum
«stóra» færra ovboðið. Í
sansaleysari óði settist
hann at skriva øllum lim-
um felagsins bræv, sum
fylti heilar 6 síður í A4
stødd. Hver regla reykt av
hatrí og mannajagstran,
og hetta valarit «konklud-
eraði» við at hann lýsti til
stórfund í felagnum til
tess at koyra undirritaða
burtur úr Tvøroyraru Bý-
ráð og sum punkt 2 lýsti
hann til uppstilling til
løgtings og býráðsval, tí
nó skuldi slagði vinnast
einaferð með alla. Teir 5
stjórnarlimirnir og við-
haldsfólk teirra skuldu fáa
at kenna, hvat tað kostar
at siga «roma midt imod».

Ikki kann pennur mín
lýsa tann óhugna, ið
kendist, tá eg bleiv vistur,
av Atla Dam, at taka sæti
í sessi hins ákæra. Eg
helt fast um kommunu-
lógina í hond míni, undir-
skrivað av Atla P. Dam,
løgmanni. Sambært henni
eri eg valdur at sita í
Tvøroyrar Býráð fram til
4. december 1984, og
sostatt hevði úrslitið av
atkvøðugreiðsluni ongan
tyding. Eg lat bert
stá tinn, hamaðist kort-

ini yvir at 170 fólk, hetta
vetrarkvøld, vórðu noydd
heiman, at taka støðu til
býttastu fundarskrá, sum
hevur staðið á prenti — tí
170 av 1500 veljarum
kunnu ikki, i úrðið, koma
saman at halda býráðsval.
Úrslitið av atkvøðu-
greiðsluni var 83—83,
hetta gleddi meg stórliga,
og eg var visur í, at henda
demokratiska avgerð bleiv
fatað sum greið tala um
frið og semju og stað-
festing um rætt hins ein-
staka at fylgja síni egnu
sannføring.

Men heldur ikki hesa
demokratisku avgerð vildi
Atli Dam akta. Hann vildi
heldur ikki hoyra tær
møngu røddir, sum á
fundinum høvdu mælt til
frið og semju. Vildi heldur
ikkilæna oyra ella eygu til
brøv og áheitan frá frem-
stu fólki innan javnað-
arflokkin og arbeidarar-
rørsluna um frið og semju.
Maðurin, sum fólk høvdu
sæð fram til sum tann, ið
kundi skapa semju, hevði
alla tíðina havt ílt í huga.

Í blaðgreininum verði eg
skuldsettur fyrri at hava
roynt at ognar mæir virði
hjá kommununi at ríka
meg sjálvan við. Sann-
leikin er tvørturímóti, at
tað vita tvørafólk og eisini
havnarmaðurin Atli Dam.
Um ikki fyrr, so á 83—83
fundinum, fekk hann
sannleikan um hetta at
vita. Misgerð mín í hesum
máli er, at eg ráddi bý-
ráðnum frá at keypa
nevndu ogn, tí størsti
parturin av henni liggur á
láglandi og loysir sostatt
ongar byggitruppuleikar.
Ongin, sum hevur minsta
skil uppá umhvørvis- og
byggipolitik, gongur inn
fyrri at leggja dalarnar í

Føroyum út til byggioiki.

Men sjón gongur fyrri
søgn at aðrir ríka seg upp
av ogn kommununar
kring skúlan í Trongis-
vági. Alt, sum nýtiligt er
til byggilendi, er givið út
til teir, ið áttu húsa-
grundir frammanundan.
Kommunan hevur fingið
kr. 18.00 fyrri hvønn m² og
sama jørðin verður seld
aftur so hvørt fyrri ein pris,
ið liggur frá kr. 100.- og
meira pr. m².

Har fór byggilendið,
meðan umsóknirnar frá
teimum ognarleysu um
byggioiki framvegis liggja
og hálsefnavn í einari
viðagitnari skrivborðs-
skuffu.

Onnur msigerðin var, at
eg fekk forðað fyrri, at
nakrir ávisir persónarvinir
hjá Atla Dam sluppu at
gera sær rættliga dælt
burtur úr ognarkeypinum.
Tað ber væl til at seta
mynd av hesum tilætlaða
«kvettinum» í bløðini!
Annars meira um hetta í
næsta umfari.

Annars er at siga, at Atli
Dam veit, at mæir og min-
um torvar ikki jørð. Vit
eiga ein eftir føroyskum
viðurskiftum stóran
bóndagard, ið fevnir um
1/4 millión m² innan-
garðs, so væl ber til at
ríka seg upp av jarðar-
spekulatið, men hetta
hevur ongan áhuga. Vit
nýta hvønn snøkil til
framleiðslu av mól og
kjøti, burtursæð frá 2
træðum, sum vit hava
latið Tvøroyrar Kommunu
tí nýtslu í samband við
burturbeinan av húsaav-
falli og aðrari renovatið.

Atli Dam skrivur, at tá
eg kom í stjórn Fróðbiar
Sónar Javnaðarfelags í
1953, hevði hann longu

Løgmaður sigur ósatt

Henda yvirskrift stóð á forsiðuni á samgongublaðið lögmanns
Dagblaðnum 20/7-84

At Dagblaðið sigur, at lög-
maður ikki ber sonn boð,
sigur mæir ikki so nógv, tí
álvaratos, hvør sigur satt,
tað er ilt at finna út av, tí
nú stundar imóti heystar-
tið og allir royna sum best
at sleppa sær burturúr
hasum hurlivasa, sum ver-